

د افغانستان جمهوریت
د عدلیې وزارت

قانون منع احتکار

رسمی جریده

شماره سوم مورخ ۱۴ ثور ۱۳۶۸
نمبرمسلسل - ۶۹۰

فرمان رئیس جمهور جمهوری افغانستان

شماره ۱۶۳۴

تاریخ ۱۳۶۷/۱۲/۲۲

در باره توشیح قانون منع احتکار

مطابق بحکم فقره (۲) ماده (۷۵) قانون اساسی جمهوری افغانستان قانون منع احتکار را که طی مصوبه شماره (۴۸۵) مورخ ۱۳۶۸/۱۲/۱۰ شورای وزیران بداخل هجده ماده به تصویب رسیده توشیح و انفاذ آنرا اعلام میدارم. این فرمان همراه با مصوبه شورای وزیران و قانون متذکره جهت نشر در جریده رسمی بوزارت عدلیه جمهوری افغانستان گسیل گردد.

نجیب الله

رئیس جمهور افغانستان

مصوبه شورای وزیران جمهوری افغانستان

شهر کابل

شماره (۴۸۵)

تاریخ ۱۳۶۷/۱۲/۱۰

در باره قانون منع احتکار

شورای وزیران ج.۱، بر اساس فرمان شماره (۱۴۸۹) مورخ ۱۳۶۷/۱۱/۳۰ رئیس جمهور افغانستان در مورد اعلان حالت اضطرار تصویب مینماید:

- ۱ - قانون منع احتکار بداخل (هجده) ماده منظور است.
- ۲ - قانون مذکور جهت توشیح بمقام محترم ریاست جمهوری تقدیم گردد.

سلطانعلی کشتمند

قانون منع احتکار

ماده اول:

احتکار عبارت است از ذخیره پنهان کردن و حصر مواد ارتزاقی و سایر مواد اولیه مورد نیاز عامه بیش از احتیاج عادی شخص و عدم عرضه آن به مستهلکین به مقصد بلند فروختن مواد مذکور بطور غیر مادی.

ماده دوم:

(۱) فهرست مواد ارتزاقی و سایر مواد اولیه مورد نیاز عامه که ذخیره، پنهان کردن و حصر آن احتکار شناخته میشود از طرف شورای وزیران تصویب میگردد.

(۲) فهرست مواد مندرج فقره (۱) این ماده در صورت ضرورت توسط شورای وزیران تجدید یا تعدیل شده میتواند.

(۳) فهرست مندرج فقرات (۱) و (۲) این ماده از طریق وسایل اطلاعات جمعی به اطلاع عامه رسانیده میشود.

ماده سوم:

(۱) شورای وزیران برای جلوگیری از احتکار در ولایات و لوی ولسوالی ها کمیسیون هایی را مرکب از والی یا لوی ولسوال بحیث رئیس و نماینده گان لوی خرنوالی وزارت های داخله، امنیت دولتی، تجارت، ترانسپورت و شاروالی بحیث اعضاء ایجاد می نماید.

(۲) در شهر کابل کمیسینی مرکب از نماینده گان با صلاحیت لوی خرنوالی وزارت های داخله، امنیت دولتی، تجارت، ترانسپورت و شاروالی تحت اثر یکی از معاونین صدر اعظم تشکیل میگردد.

ماده چهارم:

کمیسیون دارای صلاحیت های ذیل میباشد:

۱ - تشکیل کمیته های محلی و ناحیوی جهت جلوگیری از احتکار.

۲ - کسب معلومات از اشخاص راجع بمواد ارتزاقی و سایر مواد اولیه مورد نیاز عامه که آنها در تصرف خود دارند. اشخاص مکلف اند معلومات موثق را به کمیسیون ارائه نمایند.

۳ - کنترل محلات عرضه مواد ارتزاقی و سایر مواد اولیه مورد نیاز عامه.

۴ - تفتیش محلاتی که مواد ارتزاقی یا سایر مواد اولیه مورد نیاز عامه بمقصد احتکار در آن ذخیره شده باشد. در صورت تفتیش مسکن کمیسیون مکلف است طبق احکام قانون اجازه محکمه را اخذ نماید.

ماده پنجم:

کمیسیون جهت جلوگیری از احتکار طرز العمل و پروگرام موثر کار خود را ترتیب و آنرا تطبیق مینماید.

ماده ششم:

مقدار ذخیره مواد بمنظور استفاده سالانه کارکنان دهقانان، قرار دادی ها و سایر اتباع کشور نظر به اوضاع و احوال از طرف کمیسیون مندرج ماده سوم این قانون توسط لوایح جداگانه تعیین میگردد.

ماده هفتم:

کمیسیون مکلف است اجراءات مقدماتی را در مدت بیست و چهار ساعت تکمیل و مواد احتکار شده را الی حصول حکم محکمه مبنی بر فروش طور امانت به تصدیها موسسات مربوط دولتی یا نمایندگی های آنها تسلیم دهد.

ماده هشتم:

مواد احتکار شده به پیشنهاد خارنوالی و حکم محکمه بفروش میرسد و قیمت آن الی صدور حکم نهایی محکمه به شکل امانت در بانک نگهداری میگردد.

اموال سریح الفساد بدون معطلی به حکم محکمه بفروش میرسد.

ماده نهم:

احتکار مواد ارتزاقی یا سایر مواد اولیه مورد نیاز عامه که شامل فهرست شورای وزیران میباشد جرم دانسته شده مرتکب طبق احکام این قانون مجازات میگردد.

ماده دهم:

شخصی که جرم احتکار را مرتکب شود قرار ذیل مجازات میگردد:

۱ - در صورتیکه قیمت مال احتکار شده از پنجاه هزار الی یکصد هزار افغانی باشد مال احتکار شده از طرف حکومت به نرخ معینه دولت بفروش رسانیده شده ده فیصد پول فروش به خزانه دولت تحویل و متباقی آن به مالک پرداخته شود.

۲ - در صورتیکه قیمت مال احتکار شده از یکصد هزار الی پنجصد هزار افغانی باشد مرتکب علاوه بر مصادره پنجاه فیصد مال احتکار شده به حبس قصیر محکوم میگردد.

متباقی پنجاه فیصد مال احتکار شده بنرخ معینه دولت بفروش رسانیده شده و پول فروش آن بمالک پرداخته میشود.

۳ - در صورتیکه قیمت مال احتکار شده بیش از پنجصد هزار افغانی باشد مرتکب علاوه بر مصادره مال احتکار شده حسب احوال به حبس متوسط یا طویل الی ده سال محکوم میگردد.

ماده یازدهم:

شخصیکه جرم مندرج فقرات (۲) و (۳) ماده دهم این قانون را بیش از یک مرتبه مرتکب شود یا جرم احتکار توسط باند یا عده ای از اشخاص صورت گیرد علاوه بر مصادره مال احتکار شده به یک ونیم چند حد اکثر جزای مندرج فقره (۳) ماده دهم این قانون محکوم میگردد.

ماده دوازدهم:

شخصیکه جرم احتکار را در زمان قحطی و خشک سالی، جنگ یا حالت اضطرار بمنظور صدمه رسانیدن به زندگی با تباع کشور مرتکب شود علاوه بر مصادره مال احتکار شده به حبس طویل محکوم میگردد.

ماده سیزدهم:

هرگاه مغازه دار، تحویلدار، گدامدار، خزانه دار یا سایر موظفین خدمات عامه با استفاده از صلاحیت وظيفوی مرتکب جرم احتکار گردد یا زمینه آنرا مساعد سازد علاوه بر مصادره مال احتکار شده به حداکثر مجازات مندرج مواد این قانون محکوم میگردد.

ماده چهاردهم:

۱ - تحقیق، تعقیب و رسیدگی بجرم احتکار مندرج این قانون از صلاحیت خارندوی، خارنوالی و محاکم امنیت عامه ستره محکمه میباشد.

۲ - رسیده گی به جرم احتکار مندرج فقره (۳) ماده دهم این قانون و همچنان در حالیکه مجرم متکرر باشد از صلاحیت خرنوالی و محکمه اختصاصی امنیت ملی میباشد.

ماده پانزدهم:

تحقیق، تعقیب و رسیده گی به قضایای احتکار در مراحل تحقیق، تعقیب و محاکمه طور عاجل و بدون نوبت صورت میگردد.

ماده شانزدهم:

حکم نهایی محکمه در مورد احتکار از طریق وسایل اطلاعات جمعی نشر میگردد.

ماده هفدهم:

به شخصی که از جرم احتکار اطلاع موثق بدهد در صورتیکه موظف خدمات عامه باشد الی پنج فیصد از سهمیه دولت به ارتباط قیمت مال احتکار شده طور بخشش برایش داده میشود.

- در صورتیکه اطلاع دهنده موظف خدمات عامه نباشد الی ده فیصد از سهمیه دولت به ارتباط قیمت مال احتکار شده طور بخشش برایش داده میشود.

- سهمیه مکافات برای اشخاص مندرج این ماده و اعطای آن برای شخص توسط خرنوالی تثبیت و به حکم محکمه مربوطه صورت میگردد.

ماده هجدهم:

(۱) این قانون بعد از توشیح نافذ و در جریده رسمی نشر میگردد.

(۲) با انفاذ این قانون، قانون منع احتکار منتشره جریده رسمی شماره (۸۷) مورخ ۱۷ سنبله سال ۱۳۴۶ و تعدیلات در قانون منع احتکار منتشره جریده رسمی شماره (۶۱۶) مورخ ۳۱ سنبله سال ۱۳۶۵ ملغی میباشد.